

november 2023

Postduivensport: Immaterieel Cultureel Erfgoed

De Postduivensport is erkend als [Immaterieel Cultureel Erfgoed](#) en is de schakel tussen heden, verleden en toekomst. Het is cultuur van nu, geeft een gevoel van verbondenheid met vorige generaties en is tegelijkertijd ook toekomstgericht omdat mensen het willen doorgeven aan volgende generaties. Rond 1800 is in België de duivensport ontstaan, een hobby waarbij duiven zo snel mogelijk een bepaalde afstand moeten afleggen. De duif die als eerste terug is in de eigen til, wint de wedstrijd. De duivensport gaat al vlug over de Belgische landsgrenzen en wordt populair in heel Europa, waaronder in Nederland. De hobby groeit en groeit, totdat het ten tijde van de Tweede Wereldoorlog verboden is om duiven te houden. Na de Tweede Wereldoorlog vinden veel Nederlanders hun heil in de duivensport. Bijna iedereen in de volksbuurten heeft duiven, waardoor er op een bepaald punt wel 100.000 beoefenaars van de hobby zijn. Vandaag de dag zijn er nog circa 13.000 liefhebbers, verdeeld over circa 500 verenigingen.

Wat is immaterieel erfgoed?

Immaterieel erfgoed zijn cultuuruitingen die door erfgoedgemeenschappen worden beleefd als erfgoed en hen een gevoel van identiteit en continuïteit geven. Dit immaterieel erfgoed wordt steeds opnieuw vormgegeven in samenhang met maatschappelijke veranderingen en in interactie met de sociale omgeving en van generatie op generatie doorgegeven.

Inzetten op behoud

Duivensportbond NPO zet zich in om de hobby vitaal en gezond te houden waardoor zij niet tot het verleden zal gaan behoren. Door de erkenning Immaterieel erfgoed wordt er actief gewerkt aan de toekomstbestendigheid van de duivensport. Doorgeven van generatie op generatie en van persoon op persoon. Immaterieel erfgoed is de schakel tussen heden, verleden en toekomst. Het is cultuur van nu, geeft een gevoel van verbondenheid met vorige generaties en is tegelijkertijd ook toekomstgericht omdat mensen het willen doorgeven aan volgende generaties.